

AZ IGE A SZÁNKBAN

2016. február 14.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Legfelsőbb hatalom a földön Isten Igéje a szánkban. Gondolkodtál-e már ezen? Szaladunk felsőbb hatóságokhoz, vannak ügyeink hivatalokban, keressük a kapcsolatokat és összeköttetéseket, hogy ki szólhatna az ügyünkben, meg hogyan lehetne jobbra fordítani ezt vagy azt a folyó ügyünket, egy kis kapcsolat, egy kis protekció itt, ott, amott. Akkor az ember látja, ha ezen elgondolkodik, hogy mennyire emberi módon gondolkodunk ilyenkor.

Isten Igéje a szánkban. Amikor a szánkra vesszük, az a legfelsőbb hatalom itt a földön. Tudod-e ezt, hogy ez így van? Arról szeretnék ma beszélni. A hatalom, a legfelsőbb hatalom itt a földön, minden helyzet felett, ami eldönti egy helyzetnek a sorsát, egy ügynek a menetét, az Isten *Igéje az ajkunkon*. Isten Igéje a szánkban, az ajkunkon.

Erről szeretnék ma neked beszélni, mert a Szellem nekem is mondja. Szoktam gondolni, hogy amikor a Szellem erőteljesen mond valamit, akkor azt hiszem, hogy az *egész Testnek* mondja. Arról tudok nektek világosságot hozni, ami bennem is *világosságra ébredt*. Ezeket az Igéket vettem az Úr Jézus Krisztustól a hét során.

Szeretnék nektek ebből egy fürdőt adni, az Isten Igéjének a *fürdőjét*. Isten Igéje tisztít meg minket. Ugye? Jézus mondta, hogy ti már tiszták vagytok a beszédek által, amit szóltam nektek. (Ján. 15,3) Úgyhogy most fürdőt fogunk venni. Isten élő Igéjének a fürdője, a tiszta Ige fürdője fog minket megmosni attól, ami a hét során, vagy az elmúlt időszak alatt ért minket.

Zaklatások, bántások, nyomorgatások, ellenséges megjegyzések, rossz szándékok lehetnek körülöttünk, az ördögnek a tervei megnyilvánulhatnak, de azt mondja Isten, hogy *tekints* az én Igémre, mert az én *Igém*ben van a legfelsőbb hatalom minden helyzet felett. Ha tornyosulnak a hegyek az életünkben, ha gondok, bajok vannak, megélhetési problémák, nincstelenség, családi problémák lehetnek, ha az *Úr útját* látjuk, és szeretnénk haladni abba az irányba, és közben nehézségek jönnek. Tornyosulnak a nehézségek.

Azt mondja az Úr, hogy amikor ezek a hegyek jönnek az életedbe, akkor ne feledd el, hogy adtam az én *Igémet* a te szádba, és kezem árnyékával *fedeztelek be* téged. (Ésa. 51,16) *Szöld* bátorsággal az Igét, és meglesz az neked!

A hitnek szép harcait harcoljad, és a hit felemel. (1Tim. 6,12) A hit egy *felhajtóerő*. Az Ige az ajkadon egy felhajtóerő, hogy felemeljen ezekből a helyzetekből, és halld meg a Szellem bátorítását, amikor szól hozzád! Az Ószövetségben találkozunk már ilyen prófétálással a Zakariás könyvében.

Hisszük, hogy az igazság jobb és bal oldali fegyvereivel tudjuk megharcolni a harcainkat. Isten ugyanis felhívja a figyelmünket, hogy hitharcaink vannak, és hogy ezeket *győzelemmel* tudjuk megfutni, hogyha erre a *fegyverzetre* tekintünk. A Korinthusi levélben utal erre, hogy van jobb és bal oldali fegyverzetünk, hogy az igazságnak jobb és bal oldali fegyverzetével harcoljuk meg a hitünknek szép harcait. (2Kor. 6,7)

Ha *Szellemmel teljesen* tudjuk megvallani az Igét, ha tudjuk szólni az Igét, nemcsak üresen, hanem a Szellem van mögötte, Szellemmel teljesen tudjuk tenni, akkor *óriási változások* jönnek az életünkbe. Akkor azok a hegyek, amik az utunkban állnak, lapálya lesznek. Ezt írja az Ige. Fel fogom nektek olvasni.

Egy látomást kap a próféta, és egy párbeszéd folyik az Úr angyala és a próféta között. Látomásokat kap, és mindig kérdez. Kérdezés és felelet van, hogy mit látsz te, és mi az, amit látok? Értetlenül áll, amíg nem kapja meg a magyarázatot. A 6-os versben jön egy válasz:

ZAKARIÁS 4,6–7.

6. És felele, és szóla nékem, mondván: Az Úr beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Szellememmel! azt mondja a Seregeknek Ura.

Isten felkentjéhez jön az Úr beszéde. Ebből nekünk meríteni kell a mai napon, hogy Isten az Ő hatalmas munkáit a földön, az Ő *Szelleme által* kívánja elvégezni, és nekünk meg kell tanulnunk *együttműködni* és teret adni Isten Szellemének az életünkben.

Nehogy azt gondoljuk, hogy magunktól bármit is sikerre tudnánk úgy vinni, mint amikor *átadjuk Neki* a helyet, és Ő megy előttünk, és Ő vezet az úton. Akkor lesz olajban és sikerben az ügyünk, és könnyedséggel fognak azok megoldódni.

7. Ki vagy te, te nagy hegy? Lapálya leszel Zorobábel előtt, és felviszi a csúcskövet, és ilyen kiáltás támad: Áldás, áldás reá!

Vannak az életünkben hegyek, amik *akadályozni* akarnak minket. Ez lehet akár egy szenvedélybetegség, vagy egy vissza és visszatérő gondolatsor, ami nyomasztja az embert, hogy nem tud tőle szabadulni. Mindig visszaköszön, hogy mi lesz akkor, ha... Egy nyomasztó gondolatsor is lehet, vagy egy családi helyzet, vagy adósságok jönnek az életünkre, és egyik adósságból nem tudunk kijönni, és nagyobb és nagyobb adósságokba keveredhetünk.

Sok helyzet lehet, amikor úgy tornyosulnak a *problémák* az életünkben, mint egy hegy, és nem látunk tőle. Egy heggyé válnak az életünkben. Azt mondja Isten, hogy nehogy azt hidd, hogy ez a hegy tud téged akadályozni, hanem *szólj hozzá*, és kérdezd meg tőle, hogy ki vagy, te nagy hegy? Ha a Szellem az én *oldalamon áll*, akkor az Ige munkái, a Szellem által *szólt Ige elvégzi*, hogy te lapálya leszel! *Eltávozol* az életemből!

Bátran szólj hozzá! Ki vagy te, te nagy hegy? Kérdezd meg tőle: azt gondolod, hogy az utamba állhatsz, hogy akadályozhatsz? Hogy kevélykedhetsz az Úr akaratával szemben? Ki vagy te, te nagy hegy, kinek gondolod magad? Legtöbbször démonikus erők állnak mögötte. Nyugodtan hívd ki a harcra, és mondd meg, hogy: Isten *Igéje feletted* van! Meglátod, ha én az Igét szóloom, te lapálya leszel!

Prófétálj annak a helyzetnek! Bátorsággal szóld az Igét, mert az Ige a *legfelső hatalom* a szádban és az életedben. Már az Ószövetségben megjelenik ez: Nem erővel... Akármennyire is gondolod, hogy majd a testi erődből előbbre jutsz, de a testi erőnk véges. ... és nem hatalommal. Nem a földi hatalmakkal.

Nem a hivatalok hatalmával fog előremenni a te ügyed, azt mondja az Úr, hanem az én Szellemmel. Ugyanis a Szellemmel teljes igei *megvallásainkkal* hatalmas hegyeket tudunk mozgatni. Minden hegynek el kell mozdulnia az életünkből, és *engedelmeskednie* kell Isten Igéjére, ha megtanuljuk azt *Szellemmel teljesen* mondani.

Emlékeztetek rá, hogy a hegy akkor mozdult el, amikor a próféta rájött, hogy nem erővel és nem hatalommal kell küzdeni, hanem az én Szellemmel – mondja az Úr. Akkor valóban az a hegy lapállyá lesz az életedben, bármivel is kell szembenézned, és szembesülnöd. Az én beszédeim – mondja Jézus – Szellem és élet. (Ján. 6,63) Ugye, mondja ezt Jézus?

Az én beszédeim azok az én Igém, tehát az Istennek a szent Igéi, amire hivatkozik. Ezek az Igék – Isten Igéje, amit az ajkunkra veszünk –, garantálja nekünk Jézus maga, hogy ezek Szellem és élet. Vagyis Szellemmel átítatott *isteni jelenlét*. Istennek az élete.

Amikor az Igét megtanuljuk *kimondani* Szellemmel teljesen, akkor Isten *élete* és Isten *ereje* jön működésbe az életünkön. Mindazon területeken, amire az Igét alkalmazzuk, amire az Igével ráparancsolunk, helyzetek fölött kijelenthetjük, prófétálhatjuk Isten Igéjét! Erre meghívásunk van.

Mondja a prófétálás, hogy léssen az utolsó időben, hogy kiöntöm az én Szellememet minden testre, és a következő, amit ott olvasol, hogy prófétálni fognak a fiaitok és lányaitok. A Szellemmel teljesség és az, hogy szólod Isten Igéjét, vagyis *prófétálsz* azokra a helyzetekre, meg fogja mozdítani a legmakacsabb hegyeket is az életedben. Nincs más.

Hiába bízol az erőben és a hatalomban, Isten Igéje fogja azt *elvégezni* egyedül. Az isteni étellel, az isteni erővel, az *isteni jelenléttel* átítatott Ige, amikor szellemmel teljesen mondod azt, a legfelsőbb hatalom az életben. A *legnagyobb erő* Istennek az ereje az életünkben. Legyen bizodalma az Igéhez! Ha az úgy meg van írva, akkor az *megáll* az életedben. Még akkor is, ha abban a pillanatban nem látod. Legyen bizodalma az Igéhez!

Jeremiásnak mondja az Úr, akit fiatal korában hívott el az Úr prófétának, és így biztatja őt az Úr: *Tűzzé teszem az én Igémet a te szádban. Emésztő tűzként fogod szólni az Igét* – mondja neki az Úr. Ne légy bátoratlan, bátorsággal szóld az Igét, mert ahogy kiejted az Igét, az *emésztő tűz* lesz az életedben. Megemésztí az ellenséget, mint a fákat.

Bátorítja őt az Úr, hogy tudd meg, hogy az az Ige, amit a szádba adok, az olyan, mint az emésztő tűz. Felemésztí, megemésztí a gonosz erőket. Nézed őket, és nem látod többé, ha bátorsággal és teljességgel tudod szólni az Igét. Az a hegy felkel az életedből, és a tengerbe veti magát.

JEREMIÁS 5,14.

14. Azért ezt mondja az Úr, a Seregeknek Istene: Miután ti ilyen szóval szóltatok: Ímé, tűzzé teszem az én Igémet a te szádban, ezt a népet pedig fákká, hogy megeméssze őket!

Megismétli ezt az Úr. Újra és újra bátorítja a prófétát, és minket is bátorít. Amikor elcsüggedsz, észre kell venned a Szellem *bátorítását*, mert az mindig veled van. Az Úr pontosan látja a gondolatainkat, a szívünket, a szívünk gondolatait. Amikor elcsüggednénk, akkor bizony Ő bátorít minket is. Így szólt a prófétának:

JEREMIÁS 23,29.

29. Nem olyan-é az én Igém, mint a tűz? Azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?

Újra megismétli, bátorítja. Használd az Igét, fordulj az Igéhez, bízz meg az Igében! Az Igét *tűzzel* tudod szólalni, ha *Szellemmel teljes* vagy, és ez a legnagyobb sziklát is szétzúzza darabokra. Az Ige végzi ezt el. Emésztő tűz van az Igében. [pöröly = kalapács]

Az Ő szerelmének a tüze van az Igében. Ha megtanuljuk hittel teljesen szólalni, az győzelemre viszi az életünket. Azok a hegyek, azok a sziklák, azok az akadályok, amik az utadban vannak, darabokra törnek az Ige által. Eltűnnek az utadból.

Bátran tapsolj az Úrnak, ha a szívedben érzed az Isten igazságát. Darabokra törnek ezek, és semmivé lesznek a hited által. Hogyha az Igét megtanulod *hittel* teljesen, *Szellemmel* teljesen szólalni, akkor abban jelen lesz Istennek a tüze, az *emésztő* tüze, és ezt mindannyiunknak odaadta Isten. Istennek nincsenek kivételezett gyermekei.

Az Igét mindannyiunknak odaadta, és az Igével élhetünk, sőt az Igével kell élnünk. Ezt elvárja tőlünk. Az Igével bátorítsuk magunkat. Az Igével bátorítsd magad! Dávid is ezt tette, bátorította magát az Úrban, az Igében. Nem csüggedett el a legszörnyűbb körülmények között sem. Nem adta fel.

Ezt Isten tőlünk is elvárja az Újszövetségben, már csak azért is, mert Isten Szellemé nemcsak körülöttünk van, hanem bennünk is van, a szellemünkben. Ebből a közösségből, amit adott nekünk, győzelmek fakadnak, ha megtanuljuk az Igével ezt a közösséget.

A drága Úr Jézus Krisztus Igéjének tehát *nincs lehetetlen*, kijelenti az Újszövetségben. Aki hisz, minden lehetséges annak. (Márk 9,23) Isten Igéje számára nincs lehetetlen. Ez nagyon kell, hogy bátorítson minket.

Ahányan itt vagyunk, annyi helyzettel szembesülhetünk. Bizony vannak kihívások az életünkben, és személyesen én is tudnék mondani. Az elmúlt évek nagyon-nagyon sok kihívással és nehézséggel jöttek az életembe, és itt állok Isten győzelmében előttetek. Ámen.

Ugyanígy el tudjátok mondani, hogy Isten Igéje által nincs lehetetlen, meg tudunk állni minden kihívással szemben. Az Ő szeretete által, az Ő Igéje által, az Igében való emésztő tűz ereje által, a szeretet, hit és az erő lüktetése által képesek vagyunk *megállni*.

Ezt szeretném nektek a továbbiakban elmondani, hogy Isten rendelkezésünkre bocsátotta ezt a szent hitet. A *szent hittel* kell élnünk az életben. Az Ige képes tehát a helyzeteinket, körülményeinket megváltoztatni, ezt leszögezhetjük. Erre adta nekünk a hit törvényét az Újszövetségben.

A *hitnek* a törvényére a Róma levélben találunk rá, ha figyelmesen olvassuk. Azt fogjuk találni, Pál kezdi boncolgatni, hogy hogyan is van ez a törvény cselekedeteiből való megigazulás, és a hit törvénye szerint való megigazulás. Megértjük a gondolatmenetét.

RÓMA 3,26–28.

26. És, hogy megmutassa az Ő igazságát a mostani időre nézve is, aki a Jézus hitéből való.

A jelen időre, ahol most élünk, a hit által. Ti mindannyian a *Jézus hitéből* valók vagytok, hiszen hisztek Jézusban, ezért megigazultak vagytok.

27. Hol van tehát a dicsekedés? Kirekesztetett. Mely törvény által? A cselekedeteké által? Nem; hanem a hit törvénye által.

Ezek után nincs mivel dicsekednünk, Ő végezte a munkát. Az Ő megigazító munkája által vagyunk megigazultak. Kirekesztetett? A cselekedetek által? Nem, mert akkor lenne mivel dicsekedni. A hit törvénye által. Rátaláltunk egy törvényre.

Isten Igéje azt állítja, hogy a hit *Isten országában* egy olyan törvény, mint a gravitáció a *fizikai világban*. Ha leejtünk egy tollat, elengedjük a kezünkől, minden alkalommal lefelé fog esni. Egyetlen egyszer nem fog elindulni fölfelé. Ha száz kísérletet is teszel, mindegyik alkalommal lefelé fog esni, és ott megáll. A gravitáció törvénye ez.

Azért ülünk a széken, mert a gravitáció törvénye húz minket lefelé, és ezért ez a kis hátsó részünk kényelmesen érzi magát a széken. Nem fölfelé szállunk, a plafon felé, a gravitáció törvénye által van ez.

A *hit törvénye* ugyanígy egy törvény, ami azt jelenti, hogy minden egyes alkalommal, ha *alkalmazod* a szent hitet, és aszerint a törvény szerint alkalmazod, ahogy az Ige írja, akkor az *győzelemre* visz. Az minden egyes alkalommal úgy fog működni, ahogy Isten szánta neked, mert az egy törvény, a hitnek a törvénye.

RÓMA 3,26–28.

28. Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.

Ezért lesznek, akik azért buzgólkodnak majd a törvény szerint. Mi szeretjük őket is, csak tudnunk kell, hogy adatott nekünk egy törvény az Újszövetségben, a *hit törvénye*, és az által megy előre *Isten királysága*. Az által *jutottunk be* Isten országába, és az által megyünk előre. Isten a hit törvényét adta a hívőknek. Mondd te is: *a hit törvénye!* A hitnek a törvényét adta.

A *hit törvénye* mellé Isten odaadja nekünk a *hit beszédét*. Mert ha a törvényt nem tudnánk, hogy miként lehet alkalmazni az életünkre, akkor még nem lennénk előbbre. De tisztán és nagyon érthetően leszögezi a Bibliában, hogy a *hit beszédének* kell a hívő szájában lennie, hogy a *hitnek a törvénye* működhessen.

Ezt a hit beszédet fogom nektek elolvasni, hogy ez miként szól. A hitnek a beszéde. Mondd, kérlek szépen: *a hitnek a beszéde! A hitnek a törvénye és a hitnek a beszéde*. Ha ezeket megértjük, előbbre leszünk. Nagyon előbbre leszünk, mert ezek Istennek a szellemi alapelvei az újszövetségi hívő számára. Minden esetben meghozza a megoldást. Minden esetben, bármivel szembesülsz az életben. A hitnek a beszédéről a Róma levélben olvasunk.

RÓMA 10,8–10. 17.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

Isten Igéje mit mond? Az Igéért nem kell fölmenni a mennybe, vagy nem kell lemenni a legmélyebb pontra, ahol Jézus járt. Az *Ige* közel van hozzánk. Mégpedig annyira közel van hozzád, hogy azt mondja, hogy a *szádban* és a *szívedben* van. Ez két nagyon közeli hely. Ilyen közel van hozzád az Ige. Így folytatja: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

A hitnek a beszéde, az egy olyan beszéd, ami a *szívből fakad* ki, és a *száj* azonnal kimondja. Hogyha a szánk csak *üresen* beszél, és a szív nincs benne, akkor az nem a hit beszéde. A hit beszédéhez *mindkettő* kell. A szívbeli hit és a szájban lévő megvallás. Ez az üdvösségünknek az útja is egyben.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

A hit beszéde. Látod, kell hozzá mindkettő. A szájban ott az a megvallás, de a szívedben kell lennie a hitnek. Ha megyünk az utcán és megállítjuk az embereket, megkérdezzük, hogy

szeretné-e ezt az imát elmondani. Előveszed a kis üdvösség imát, és rajta a gyönyörű Jézus képpel. Lehet, hogy elmondja, hogy csak békén hagyd, de nincs ott a szívében ez a hit, hogy Jézus feltámadt a halálból. Újjá fog születni? Nem fog, mert *nem a hit beszédét* szólta.

Beszélt ugyan, szólta a szavakat, de üres szavak voltak. Nem volt ott a hit a szívében mellette. A *hit beszéde* olyan beszéd, ami a *szívnek a teljességéből* szól. Ott kell lennie a hitnek, hogy igen, hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból. Hiszem! A Szent Szellem tud csak erről bizonytságot adni. Senki más. Ő tud bizonytságot tenni!

És amikor erről a hitről a számmal ezt a gyönyörű hitvallást megteszem, akkor üdvözülök. Akkor van az üdvösség. Akkor van az újjászületés. Ez a hit beszéde által van. Minden más Isten királyságában így jön az életünkbe, a hit beszéde által. A 10-es vers összefoglalja ezt a törvényt, még egyszer megismétli:

RÓMA 10,8–10. 17.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Minden másra is Isten királyságában szívvel hiszünk. *Szívünk* arra van teremtvé, hogy *higgyen*. Könnyen tudja hinni Isten Igéjét, szívünknek nincs nehézsége, hogy elhiggye, amikor hallja az Igét. A szíved azonnal *hitre ébred*. Azt mondja, igen, ez így van, mert idebent ez így van beírva. Itt belül van egy bizonytságtévő.

Amint hallja az Igét, azt mondja, hogy igen, ámen. Ez így van. Ez az, amikor a *szívvel hiszünk*. Ez kell a *hit beszédéhez*. Foglaljuk össze, mi A HIT BESZÉDE: EGY SZÍVBÉLI HITBŐL FAKADÓ SZÁJBÉLI MEGVALLÁS.

Mondjuk el: *hit törvénye, hit beszéde*. Látjátok, hogy Isten mennyire gondosan hozza nekünk, hogy tudjunk Isten országában hitben járni? Adja a szívet, amivel tudunk hinni. Az új teremtésnek a szíve ez. Abban ott van az a látás, szelídség, a romolhatatlan magból való megszületés által, az Ő természete. Azonnal képes hinni Isten Igéjét, hiszen Isten szava, az Isten Igéje az igazság, és mi pedig Isten Szellemétől újjászülettünk.

Szívünknek nincs nehézsége *elhinni* azt, hogy az úgy van. Hogy az Ő sebeivel meggyógyultunk. Hogy a bővölködés a mi osztályrészünk. Hogy az örök királyságnak az osztályrészese lehetünk. Hogy Isten szeret minket. Ezeket könnyedén el tudja *fogadni* a szívünk, mert Isten szavára lett teremtvé.

Utána, hogy a hit beszéde *működésbe* lépessen, a számmal arról *megvallást* kell tenni. Ha a szánk elkezd *más irányban* munkálkodni, és elkezd megvallani azokat, amiket látunk, vagy amikben éppen részünk van – a szörnyűségek, a nyomorgatások, a szükségek, a kínok, a nehéz helyzetek, vagy amit az orvos mondott, amikor megvizsgált, és ezt mondta, és azt mondta –, akkor *nem működik* együtt a szívünk és a szánk. Vagyis nem a hit beszédét szóljuk.

Ilyenkor kerülhet bajba egy keresztény. Isten nagy kegyelmű. Ennek ellenére nagyon sokszor látom, hogy csodát tesz. De a hit beszédéről így lehet legkönnyebben *letérni*. Elkezdünk a számmal mást szólni, mint amit Isten Igéje adott nekünk.

Isten pedig erre hívott el minket, adta a hit törvényét, és adta, hogy a hit beszédét szóljuk. A hitnek a beszéde az, hogy a *szívünkben* van ez a hit, és a *szánkban* pedig ennek a megvallása. Teljes odaadással, teljes odaszánással, teljes meggyőződéssel, ami nem üres beszéd.

Ha valakinek azt mondd, hogy itt van ez az imakönyv, mondja el ezt az imát naponta, és majd meglesz neki. Kérdezem, ha a *szíve nincs benne*, meglesz-e az neki? Nem. Csalódni fog. Azt fogja mondani, hogy á, nekem ez nem megy, és nem is. Mert nem a hit beszédét szolta.

A *hitnek a beszéde* az: közel hozzánk az Ige, a *szánkban* és a *szívünkben* van. Ha úgy érzed, hogy a szívedben nincs még ott az a teljesség, amiből tudnád könnyedén szólni a hit beszédét, mert úgy érzed, hogy még bizonytalan vagy a szívedben Isten ígéreteit tekintve, akkor nem szabad elkeseredni. Mert a Róma levél tovább folytatja ezt a gondolatmenetet. Leírja, hogy a hit hallásból van, és a hallás pedig Isten Igéje által.

RÓMA 10,8–10. 17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.

A hit Isten Igéjének a hallásából van. Ha össze akarod foglalni ezt az Igét: a szent hit az Isten Igéjének a *hallásából* van. Ha más dolgokat hallasz, abban lesz hited. De ha Isten *Igéjét* hallod és hallod és hallod, és újra hallod, akkor abból *hit fog ébredni* a szívedben. Mert a hit hallásból van. Isten ilyen egyszerűvé tette.

Azért vannak a prédikátorok, akiket elküldött, hogy hirdessék Isten Igéjét. Mert, ahogy Isten Igéjét *hallod* a füleddel, az átmegy az értelmében, az elmében, és a gondolataidat is megmossa. Így mos meg minket az Ige, és leesik a *szellemünkbe*, a szívünkbe az az Ige. Oda belesik, és ott *hitet termel*. Hitet generál. Hitet épít.

A hit Isten *Igéjének* a hallásából van. Ahogy hallod az Isten Igéjét, azonnal lesz egy belső meggyőződés a szívedben. Igen, ez így van, ez az. Ez az, ami *felépít* engem. Ez az, ami *kell* nekem erre a helyzetre. Abban a pillanatban a szívedben megerősödtél, és ezekből a szellemi erőkből jön a láthatóba a megoldás. Ugye a láthatatlanból jön elő a láthatóba az életünk során.

Isten országában minden *megoldás* így jön. A láthatatlanból a láthatóba. Isten Igéje, mint *szellemi forrás*, felépíti a szívedet. És ebben a szellemi felépülésben egy folyamat részeként fogod meglátni a látható világban mindazt, amiben *hiszel*, és amiről a hit *beszédét* szólod. Mind a kettő kell hozzá.

Ha valaki azt mondja, hogy én *hiszem* Isten Igéjét 100%-ban, de a szájával nem szólja a hit beszédét, ha *nem tesz megvallásokat*, akkor megint nem lesz előrébb, mert a hit beszédét kell szólnunk. Közel van hozzád az Ige, a szádban és a szívedben. Mindkét helyen ott kell lennie Isten szent Igéjének. A szádban és a szívedben.

Mondd, kérlek, velem: *a szádban, és a szívedben!* Őrizned kell mind a kettőt. Azt mondja az Ige, hogy minden féltett dolognál jobban *őrizd* a te szívedet. (Péld. 4,23) Abból indul ki minden élet. Azt is mondja, hogy tégy závárt a te szádra! Onnan ne jöjjön ki más, csak amit a szívedben hordozol, amit oda gondosan beépítettél, vagyis Isten Igéje.

Mást ne engedj ki a szádon, mert különben ez nem lesz hatékony ez a hit beszéde, amit Isten neked rendelt. Isten elrendelte, hogy mi ez által éljük az életünket, a *hit beszéde* által. Mindezek mellé adta nekünk a *hit szellemét*. Beszéltünk a hit törvényéről, beszéltünk a hit szaváról, és most pedig megismerkedünk a hit szellemével.

Látod, Isten milyen gondosan felépíti, hogy az Ő gyermekei hit által *győzelemre* jussanak? Tanít a hit szelleméről, s ez pedig a 2Korinthusi levélben van. Ha egyszer a *hit megvilágosodik*, hogy milyen egyszerű és miként működik, az életed attól a pillanattól kezdve *kikerül* az ellenség kezéből.

A hited által fogod tudni *formálni* az életed folyását. Isten akaratában. Valami megdöbentő hatalmas igazsággal áld meg minket. Érdekes rajta időzni. Az egész fejezet gyönyörű, de a 13-as verset kiragadjuk.

2KORINTHUS 4,13. 6.

13. Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szoltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;

Mire utal itt az Ige, hogy ugyanaz a szelleme van? Csak nem arra akar utalni, hogy bennünk is *ugyanaz* a szelleme van, mint magában az Istenben, a hit Szelleme, amivel teremtette a világot? Picit előrébb megnézzük a 6-os verset. Bizony erről szól!

6. Mert az Isten, aki szólt: Sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy megismerjük Isten dicsőségét, mely ragyog a Jézus Krisztus arcán.

Szólt, vagyis parancsolt. Ez Isten parancsszava volt, amikor teremtette a világosságot. Sötétség volt mindenhol. Nem azt mondta, hogy óh, de nagy lent a sötétség, mihez kezdünk ezek után? Ez Isten szájából soha nem hangzott el.

Azt mondta Isten, hogy a sötétség eddig tartott. Mostantól legyen világosság! Ezt szolta Isten. Azt mondta, hogy *sötétségből* világosság ragyogjon! Nézd meg, honnan hívta elő a világosságot! A sötétségből *jött elő* a világosság. Ugyanúgy a betegségből te *előszólíthatod* a *gyógyulásod*. A szegénységből előszólíthatod a *gyarapodást*. A viszálykodásból előszólíthatod a *békességet*. Lépjen elő, mert ez a hited megvan hozzá, így megteheted. Amikor ezt teszed, az Istennek a gyönyörűségére van. Isten Szelleme munkába indul, és elvégzi azt.

Te vagy az Úrnak a *szája* itt a földön, ha a hit beszédét működteted. Mert így mondja, Isten, aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon. Ő parancsolta. Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy megismerjük Isten dicsőségét, amely ragyog a Jézus Krisztus arcán.

Ő szólítja ezt a világosságot a szívünkbe is. Hogyha még nincs ott a világosság, akkor Ő szólítja, hogy legyen megértésed, legyen világosságod, lásd a Krisztus Jézus arcán ezt a dicsőséget! Ahogy szólítja Isten, *munkatárs* vagy vele, úgy fog világosodni a te világosságod, a teljes délig. Fogod érteni ezt a hitet, hogy hogyan működik.

Úton vagyunk mindannyian. Nincs senki, aki mondhatja, hogy ő már tökéletesen működteti Isten hitét. Kis alázat kell az embernek, hogy megértse, hogy még nem vagyunk az út végén. Pál is azt mondta, hogy nem mondom, hogy megérkeztem volna, de úton vagyok. Tudjuk, hogy hogyan működik, és működtetjük.

Istentől kegyelemre van szükség, hogy rálássunk arra, hogy hol kell még a hit útján megtennünk, ami hiányzik, mert még nem látjuk, amiben nem hiszünk. De úton vagyunk, és tanulmányozzuk a hitnek ezt a szellemét. Azt mondja, hogy a hitnek ugyanez a szelleme van bennünk, amivel Isten parancsolt.

Erről szól itt ez a 6-os vers, annak a felfűzéseként jön a 13-as vers, amivel összekapcsolható. Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, mint amivel Isten teremtett. Amint meg van írva, hittem és azért szoltam. Ha már hit van a szívünkben, és azzal a hittel *megtanulunk szólani*, akkor mondhatjuk azt, hogy hiszünk mi is, és azért szólunk. Ez pedig a hitnek a gyönyörű szelleme, amit felkínál nekünk Isten. Az egy szellemi törvény.

Honnan lesz hit a szívünkben? Úgy, hogy építjük. Felépítjük. Hisszük és megvalljuk azt. A hit hallásból, hallás Isten Igéjéből van. Ahányszor *megvallod* az Igét, egyre *nagyobb* lesz a hited. Ha nagyobb hittel kimondod, annál inkább telik az a *szellemi erő*, ami kell ahhoz, hogy megmozduljon az a szellemi helyzet.

Abban a pohárban csepről csepre egyre több lesz, aztán túlcsordul. *Kitartás* kell hozzá, és nem szabad feladni, amikor az ember még nem látja. Itt szokott az ördög leginkább minket, hívőket megfogni, hogy na, látod, még mindig nincs sehol, amiben hiszel. Azt akarja, hogy elveszítsük a kedvünket, hogy elcsüggedjünk, hogy elbátortalanodjunk.

De nem adjuk fel, az ő öröme nem jöhet elő, a mi *örömünknek* kell jönni az Úrban, hogy az megvan nekünk, és azt meg fogjuk látni. Ez a hitnek az öröme. Hiszünk, szólunk és a hit *munkába indul*. Ez a hit törvénye. Hiszünk, szólunk, a hitünk gyarapszik, és a hitünk munkába indul és megcselekszi azt. Hitünk úgy növekszik, hogy halljuk az Igét, szóljuk az Igét. Miközben szóljuk az Igét, halljuk az Igét, növekszik a hitünk.

A hit hallásból van, a hallás Isten Igéje által. Miközben megint megvallást tettünk az Igéről – mert ennek így kell lenni, mert így írja Isten –, *növekszik a hited*. Miközben újra megvallottad az Igét, újra növekedett a hited. Nagyobb hittel teszed a megvallásodat, a hited munkába indul és megcselekszi azt.

Ez egy csodálatos szellemi igazság. El van rejtve a szemünk előtt, mert elsőre, amikor az ember elkezdi ezt a járást Istennel, akkor nincs olyan térereje a hitének. Hadd mondjam így, hogy az ember csak éppen kezdi ezt az utat, és lehet, hogy nem látja a hitének a munkáit. Ekkor nem szabad elcsüggedni, hanem *kitartónak* kell lenni, mert amit Isten ír, ezek szellemi törvények, és minden esetben *igazak* és *működnek*. Minden esetben működnek.

Hiszünk, szólunk, és a hitünk munkába indul és cselekszik. Jézus mondja ezt. Jézus a hitről nagyon sokat tanít, és bár ismétlődnek az Evangéliumokban, hasonlóan visszaköszönnek azok az igazságok, amiket Jézus tanít a hitről. Fogunk olvasni a Márk evangélium, Lukács és Máté szerint, szinte ugyanazt, hogy a hit egy *mag*, és azt *szólni* kell.

Mégis más helyzetekben szólta azt Jézus. Ez azt fogja mutatni, Jézus sokszor tanított a hitről. Sokszor előhozta a tanítványoknak a hitet, mert ez *alapfontosságú* dolog, hogy a hitünk *működőképes* legyen.

A tanítványoknak is volt ezzel gondjuk, amikor kérték, hogy Uram, növeld a mi hitünket! Úgy érezték, nem elég a hitük ahhoz, amivel szembesülnek. Főleg amikor megbocsátásra került a sor. Mondta nekik az Úr, hogy naponta hétszer, meg naponta hetvenszer hétszer kell megbocsátani, ha valaki hozzád tér és kéri, hogy bocsásd meg.

Mondták a tanítványok, hogy Uram, növeld a hitünket, mert ez nem megy nekünk. Jézus ilyenkor megtanította a tanítványoknak, hogy a hitre úgy kell tekinteni, mint egy *magra*. A Márk evangélium egyik leghíresebb tanítása ez a hitről, amikor a világosság oly mértékig meríthető ebből a részből.

Kenneth Hagin maga is, amikor ehhez a részhez ért, és elkezdett érvelni az Úrral, hogy Uram, én hiszem, hogy itt én meggyógyultam, ennek az Igének a világosságában kelt fel a halálos ágyáról. Hatalmas igazságok vannak elrejtve ebben a kis rövid részben. Engedjétek meg, hogy itt a hit kapcsán ezt felolvassam nektek.

Miközben hallgatjuk erről az Igét, a hitünk növekszik és hízunk belül, a hitünk növekszik, és terebélyesedik, lendületet fog kapni, és bátrabban fogjuk használni. Ez a lényege a mai

tanításnak, hogy egy *indítást* fogunk belülről érezni, hogy ami már a miénk, azt *használjuk*, hogy ne egy szunnyadó hitünk legyen, hanem bátran menjünk neki a helyzeteknek.

Használjuk a hitünket! Igenis meg fognak mozdulni azok a hegyek az életünkben. Amit Isten adott nekünk, az egy *működő valóság*. Azt nemcsak azért adta, hogy taníthasson valamiről a Bibliában. Az a legnagyobb *kincsünk*, a hitünk. Így mondja Jézus:

MÁRK 11,22–23. 25.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek:

Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Mondja Jézus, hogy ti kaptok egy olyanfajta hitet, amivel meg tudtok *állni* a világ dolgaiban, egy isteni fajta hitet. Olvastuk, ahogy írja az apostol, hogy a hitnek *ugyanazon* szelleme van bennünk. Ugyanaz a Szellem, amivel Isten működik, amivel Isten teremti, az van bennünk, az a hit van bennünk.

És ez a törvény így hangzik: *ha valaki azt mondja ennek a hegynek...* És megint neki-
ütköztünk ennek a hegynek. Jézus nem azt akarta, hogy a Himaláját mozdítsuk el. Amikor az életünk útján találkozunk *akadályokkal*, akkor úgy látjuk, hogy innen nem tudunk tovább-
menni, mert ez minket itt akadályoz. Ez a helyzet ez a probléma, ez a nehézség, és nem bírok vele! Egy *hegy* van az életedben.

Azt mondta Jézus, ha valaki ezt *mondja* ennek a hegynek... Vagyis meg kell *szólnod*. Azt mondja ennek a hegynek, jaj de magas vagy, nem bírok veled? Nem ilyeneket kell mon-
dani! Panaszkodjon a szomszédjának? Nem! Sajnáltassa magát? Nem! Azt mondja ennek a hegynek: figyelj ide, te hegy! Kelj fel innen, rossz helyen vagy, *kelj fel és ugorjál a tengerbe!*

Elsőre képtelenségnek tűnik, amit Jézus mond. Szóljak a hegynek, és majd felugrik és odébb megy? De Jézus kitartóan magyarázza, azt mondja, hogy *mondd* ezt a hegynek bátran: kelj fel innen, mert rossz helyen vagy, s ugorjál a tengerbe!

Ez ugyanis a *szánkban* lévő beszéd. Ugye? Kell még hozzá valami: a *szívében* nem kételkedik. Látod? A hitnek a beszéde: közel hozzád az Ige, a szádban és a szívedben. Vagyis a hegyhez kell szólnod: te itt rossz helyen vagy, te nem maradhatsz itt az életedben!

Ez nem Isten elrendelése, hogy te itt legyél, vagyis te innen felkelsz és a tengerbe veted magad, eltűnsz az életedből, a tenger jó mélyére kerülsz! De kell még hozzá az, hogy a szívedben *ne kételkedjél*.

Mi kell tehát? Az, hogy a szívedben *kiéptsd* a hitedet. A szívbeli *kételkedés* az nagyon borzasztó dolog, mert akkor a szádnak a szavaiban *nem lesz ereje*. Vagyis a szádban ott kell legyen a *hit*! Hegy, te elmész innen! A szívedben ott kell lenni, hogy ne kételkedjél, mert a hit beszéde együtt mozog. A szívünk és a szánk együttműködésben kell legyen, összhangban.

Jézus folytatja: *hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik*. Mikor fogod ezt hinni? Ha a szívedben ott van az a pecsét, hogy igen, ez így van, ahogy meg van írva, ez nekem így igaz, és ha én ezt kimondom, akkor ez megvan nekem.

Ehhez kell ez a belső hit, ez a *belső bizonyosság*. Hiszi, hogy amit mond, megtörténik, akkor lesz meg neki, amit mondott. Garantált minden esetben, akármekkora a hegy. Jézus nem mondta, hogy csak az alacsonyabb hegyekre igaz, nem mondta, hogy csak a dombocskákra igaz, nem! Bármekkora hegyre igaz.

Legyen az egy súlyos gyógyíthatatlan betegség, legyen az egy enyhe torokgyulladás, mindegy. Ugyanúgy működik! Szólsz hozzá a szívedben! Nem kételkedsz, hanem *hiszed*, hogy amit te *kimondasz*, az *megtörténik*. Ez az igei bátorság, hogyha ezt Jézus mondta, akkor bízhatok benne. Az *megáll*, ha Jézus mondta. Ezzel kezdtem, bízz az Igében!

A szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik. És ezt a részét nagyon szeretjük az Igének: *Meglesz néki, amit mondott*. Ekkor lehet dicsekedni az Úrban, amikor már ezt látjuk. Amíg nem látod, addig a *hited szemével* lásd, hogy megvan neked!

Igenis, lásd a hited szemével, hogy Jézus Igéje az *igazság*: *Meglesz néki, amit mondott*, vagyis igenis a hitünkkel látjuk, hogy megvan, mert szóltuk azt, s amint szóltuk, *megteremtettük* azt [szellemi síkon]. A sötétségből világosság lett, a szükségből bőség lett az életünkben, mert *szólítottuk* azt. A szellemiekben *működésbe* hoztuk azt.

Angyalok mentek ki és cselekszenek, Isten Igéje munkában van az életünkben. Ne rontsuk el azzal, hogy újra elcsüggedünk, mert nem látjuk még. Nem lankadunk, *kitartunk* a hitünkben. Ez egy nagyon *fontos kulcs* a hitnek a munkáiban, hogy a hit tudjon *hathatósan* munkálkodni. Hogy ez hatékonyan működjön, még egy dolog szükséges.

MÁRK 11,22–23. 25.

25. És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket.

Hányatoknak van valami panasza valaki ellen? Az elmúlt héten történt valami, ez meg az, a legapróbb dolog is lehet, lehetnek nagyobb dolgok is sajnos. Van-e panasz a szívedben? Van-e neheztelés a szívedben? Van-e meg nem bocsátás a szívedben? Van-e egy kis ítélkezés a szívedben a másik felé?

Ha már van, akkor ez nem fog olyan jól menni, akármekkora hited van ott a szívedben, mert a szeretetnek útjában áll az a kis panasz, az a kis neheztelés, az a kis *ez meg az*, az a kis kötekedés. Bármilyen ott, ami *nem a szeretet* útja, az útjában fog állni a hit törvényének.

Jézus azt mondja, hogy amikor imádkozva megállotok... A prédikátorok sokszor viccelődnek vele, hogy én általában nem megállok, én leülök vagy letérdelek imádkozni, vagy lehasalok imádkozni, csak ne kelljen megbocsátanom. De bizony meg kell! Meg kell *bocsátani* mindenkinek, mert ez köteles részünk.

El kell *engedni* azt, ugyanis nem éri meg, mert azt hiszed, hogy a másíknak lesz majd belőle ez meg az. Ha te nem bocsátottál meg neki, saját magadban hordozod a *mérget*, mivel nem bocsátottál meg. Neked *szabadnak* kell lenni attól, bármi is történjék, hogy az imáídnak *ne legyen akadálya*, hogy a hitednek ne legyen akadálya, hogy a te hited hathatós lehessen, s ha szólsz ahhoz a hegyhez, akkor az megmozduljon és felkeljen.

Mert itt vannak az akadályok leírva. Panaszod van valakire, de nem éri meg, el kell engedni! Meg kell őt áldani, és el kell engedni. Az ő dolga, és Istennel majd elrendezik, hogy nem úgy kellett volna, ahogy történt. Neked nem szabad azt hordozni, neked szabadnak kell lenni tőle! Az én Igém szabaddá tesz, ez része. Szabad legyél! Mit tett a másik ellened? Engedd el és akkor egy fenséges, gyönyörűsége, természetfeletti hit-örömben járhatsz!

Gyönyörűsége! Az ember egyszer ráérez az ízére, hogy micsoda *öröm* van abban, amikor a *hite működik*. És előbb utóbb elkezd működni a hited, mert ha állandóan rágyúrsz, és nem adod fel, akkor ezek a *hitizmok* erősödnek. Azok meghozzák, amiben hiszel, és amit az Ige ír. Az Úr akaratát szólod, és az Úr akartában működik a hited.

Ha igazán tudnánk, hogy milyen *kincsek* vannak bennünk, akkor sokkal gyakrabban vennénk elő és használnánk. Úgyhogy bátorítalak, használd, s legyél sok *bizonyosság tevője* az Úrnak, és *használd* a hitedet lépten-nyomon a saját élethelyzetedben és másokéban is. Egy egyszerű imát elmondasz, a hited ott van és *dolgozik* rajta.

A Lukács evangéliumban Jézus ugyanúgy tanít a hitről, ám ez alkalommal egy kicsit más megvilágításban hozza, ezért most erre is rátekintünk. A 17-ik fejezetben van és ma a hit-izmainkra gyúrunk rá.

Egy másik téma kapcsán jön elő a hitről Jézusnak a tanítása. Itt éppen arról van szó, hogy ha egy nap hétszer vétkezik a szeretett felebarátom ellenem, akkor naponta hétszer bocsássak meg neki? Hogyan képzelem, nem elég, hogy már kétszer megbocsátottam? S jön harmadszor és ugyanazt teszi, és még egyszer bocsássak meg, hát bolondnak néz engem? És azt mondja Jézus, hogy ha hétszer jön hozzád naponta és kér bocsánatot, akkor hétszer meg kell *bocsátanod* neki. Jézus mondja, hogy ez így igaz, meg kell bocsátanod neki, mert a meg nem bocsátás az egy *akadály* az utadban.

Ekkor kérték az apostolok, hogy Uram, növeld a mi hitünket, mert ez nem megy nekünk így. Mondták a tanítványok, Jézus növeld a mi hitünket! Jézus a hitről kezd tanítani megint. Tehát itt nem a fügefa volt az útjában, amely nem termett. Márk evangéliuma szerint ott jött a hittanítás, most ebben a témakörben újra előjön. Nézzük meg, Jézus mit tanít:

LUKÁCS 17,6–8.

6. Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.

Most azt, hogy mustár vagy nem mustár, tegyük félre! Mag! Ha annyi hitetek volna, mint egy *kis mag* – állítólag a mustármag a legkisebb mag, nem vagyok benne biztos, nem néztem utána, mint egy biológus –, de a mag az mag, ez a lényeg.

Egy *kis magnyi hitetek* lenne, azt mondanátok ím ez eperfának. Tehát most nem a hegyhez szólunk, most egy eperfához szólunk, mert az van az utunkban. Szakadj ki gyökerestől! Jézus, már megint képtelenséget mondasz nekem. Fa, és gyökerestől szakadjon ki? Mondjam ezt a fának, hogy szakadj ki gyökerestől és plántáltassál a tengerbe? És engedne néktek, mondja Jézus. Tehát Jézus képtelenségekkel áll elő direkt a tanítványoknak, hogy tudd meg, hogy még ez is meglenne neked, hogyha te a hitedet *megtanulnád használni*. A hegyek, az eperfák felkelnének és a tengerbe vetődnének, ha tudnád a hitedet használni!

A te *hited* olyan, mint egy *mag*, mondja Jézus. A maggal mit teszünk? A mag azt mondja neked, hogy tégy engem *próbára*, hogy mi van én bennem. Ültess el engem, vessél be engem a földbe, s majd meglátod, hogy mi van én bennem. Most még fogalmad nincs, hogy mit fog teremni, de ha elültetsz engem, teremni fog. Na, ilyen a mi hitünk.

Fogalmunk nincs róla, hogy milyen dolgokat képes nekünk elvégezni, de fogd be a munkára, kezd el *használni* a hit törvénye szerint! *Kötelezd el* magad, hogy a *hit szavait* szólod, nézd meg, hogy mit fog neked *teremni*! Mint egy *kis mag*, úgy működik a hitünk.

Tudod-e, hogy a *földnek* nincs hatalma a mag fölött? Bevetik a magot a földbe, a föld hiába mondja, hogy kukoricát fogok teremni idén, de ha nem olyan magot vetettek belé, akkor nem kukorica fog teremni. A *mag dönti el*, hogy mi fog teremni a földben. A magnak van hatalma a föld felett. Ugye? Vagyis, amit te *bevetesz* a szívedbe, annak lesz *hatalma* az életed felett. Látod-e ezt? És Jézus erre mondta, hogy a *hitetek* olyan, mint egy *mag*.

Tedd próbára a hitedet, vesd el azt a magot a földbe, nézd meg mit fog neked teremni az életedben! Nézd meg, hogyan fogja megváltoztatni az életedet! Nincs olyan eperfa, ami ne engedelmeskedne neked, gyökerestől fog kiszaggattatni bármi, ami oda van az utadba téve, ami akadályozza, hogy előbbre juss. El fog tűnni gyökerestől az életedből, s a tengerbe plántáltatik.

Jézus hatalmas biztatást ad itt a tanítványoknak, pici maghoz hasonlítja a hitünket, így azt mondani, hogy nekem nincs elég hitem, egy ostobaság. Mert azért a pici magnál csak nagyobb a hitünk, amikor újjászületünk, ugye? Kapjuk a *hit mértékét*, az Isten nem ad olyan mértéket, ami alatta van annak, amire szükségünk van, ugye?

Azért tételezzük fel Istenről, hogy odaadja, amire szükségünk van. Odaadja? Oda, mert nem vár tőlünk olyat, amit nem tudnánk megtenni. Vagyis, ha *odaadta* a hit mértékét, akkor az akármekkora pici mag lenne is, az *elegendő* arra, hogy az a helyzet megmozduljon, ha te *úgy használod*, ahogy az el van rendelve az Ő törvényében.

A hit törvénye szerint, hogy ott van a szádban és ott van a szívedben, és ott van a szívedben és ott van a szádban. És *szólod* azt és *hiszel* benne és növeled a hitedet és *ragaszkodsz* hozzá, hogy az úgy van neked, akkor az meg fog mozdulni és el fog *távoztatni* az utadból mindent, a Jézus Nevében! És folytatja, Jézus a hitről tanít folyamatosan. A következő gondolatot kapd el, amikor a hitről tanít itt!

LUKÁCS 17,6–8.

7. Kicsoda pedig közületek az, aki ha egy szolgája van, és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak, mihelyt a mezőről megjön: Jer elő, ülj asztalhoz?

Miről tanít itt Jézus? Hitről szól. Vagyis, hogy a *hited*, amit kaptál, olyan mintha a szolgád lenne Isten királyságában. Olyan, mint a szolgád. A hited az a te *szolgád* Isten királyságában, hogy *végrehajtsa* Isten minden egyes áldását az életedben, ha ki tudod *küldeni*, mint a szolgádat.

Azt mondja, hogy kicsoda közületek az, akinek van egy szolgája, az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja neki, amikor megjött a mezőről: jer elő és ülj az asztalomhoz! Nem, mert még *van dolga*. Egész nap kint dolgozott és most bejött, de még nem ülhet asztalhoz, döbbenes! Azt mondja néki – pedig egész nap kint volt munkában –, még nem ülhet asztalhoz.

8. Sőt, nem ezt mondja-e néki: Készíts vacsorámra valót, és felövezvén magadat, szolgálj nékem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te?

Látod ezt? Tehát a hitedet igenis *fogd munkába*, s nem ülhet le addig veled az asztalhoz, amíg el nem végezte, amikre kiküldted. Azt a viszálykodást szüntesse meg, azt az anyagit hozza be neked, azt a munkahelyet nyissa meg, üdvösség ajtókat nyisson!

A hitednek *dolga van*. Azért kaptad, ki kell küldened. Hogyan küldöd ki a hitedet, mint szolgát? Az *Igével*! Megkapod a Rhemát arra a helyzetre és azt igen is sulykolnod kell, s a hited meghallja. Mint egy szolga, fölkel és *megcselekszi* azt, s munkában van. Fogd *munkára* a hitedet, mint egy szolgát.

S azt írja, hogy: Sőt, nem ezt mondja néki, készíts vacsorámra valót, felövezvén magad szolgálj nékem, míg én eszem és iszom! – vagyis én bementem a nyugalomba. Én eszem és iszom és nem aggodalmaskodom. A hitnek a *parancsszavát* szóltam, a hitnek a törvényét

működtetem, a hitnek a beszédét szóлом, ahogy ezt az előbb végignéztük az Ige szerint. A hitem munkában van, kimegy és megcselekszi azt, fenséges királyság ez!

A hit az a szolga, ami ezeket megcselekszi, ezért nagyon fontos tudnod, hogy a hiteddel hogyan kell *együttműködésben* lenned. Ez egy szellemi erő. És amikor ezeket mind megtetted, azután egyél és igyál te is. Vagyis addig nem pihenhet le. *Dolgoztasd* meg a hitedet, hiszen ezért kaptad, hogy megcselekedje neked azokat!

Fogd munkára! Az Ige pedig az Isten Igéjének hallatán megy munkába. Úgy van, hogy a hit hallásból és a *van* nincs ott az eredetiben, ha megnézed, azt csak odatették a fordítók, hogy ki lehessen mondani a mondatot. De igazából ennyi áll az eredetiben: *a hit hallásból a hallás Isten Igéjéből*.

Vagyis azt is mondhatnánk, hogy a *hit hallásból kel föl* és megy munkába. Nem csak úgy van, munkába lép, aktiválható. A hit hallásból a hallás Isten Igéjéből, vagyis amikor a *hited hallja* Isten Igéjét, abban a pillanatban *mozgásba jön*.

Nemcsak, hogy van, kilép és működik és *elvégzi* azt, és miután megcselekedte, akkor ül le hozzád az asztalhoz Istent dicsérve és magasztalva. Ez az a szolga, amit kaptál Isten Igéje szerint, és mi tudjuk-e dicsérni ezért? Hatalmas királyság!

Látod-e, hogyan működik a *nyugodalom*? A mustármagnyi *hit által*, ha tudod azt működtetni. A hitünk által, nem verejtékezve, nem olyan cselekedetekből, amiről gondolnánk, hogy ha böjtölök tíz napot, akkor talán meghallgat Isten. Nem így működik Isten királysága.

A *böjt* jó dolog, ha a Szellem vezet rá. De nem olyan cselekedetekből van, ahogy halljuk azt a keresztényektől, hogy nincs még ez és az, és akkor elkezdenek olyan helyeken keresgélni, ahol semmit nem találnak, mert nem ismerik a hitet, nem ismerik a hit törvényét.

Még egy hely van, ahol Jézus Krisztus tanít minket a hitre, amikor a holdkóros fiút viszik Jézushoz, mert a tanítványok nem tudják kiűzni. Ez a Máté evangéliumban van, s ott is kapunk világosságot erről a hitről, a hit tanításból. Jézus a hitet a mustármaghoz hasonlítja, és így tanít megint.

MÁTÉ 17,20.

20. Jézus pedig monda nékik: A ti hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek.

Hogyha ezt a részt elolvasod, ebben a témakörben fordul elő megint a hit, hogy nem tudják kiűzni azt az ördögöt és viszik Jézushoz. Az apa viszi a fiát, aki holdkóros, viszi Jézushoz, hogy légy segítségemre, mert a tanítványok nem tudták kiűzni belőle. És ekkor kérdezik a tanítványok, hogy mi miért nem tudtuk kiűzni az ördögöt? Szinte felháborodással, mert addig minden egyes helyzetben sikerrel jártak és most nem.

Jézus döbbenetést mond nekik. Azért nem tudtátok kiűzni azt, a ti *hitetlenségetek* miatt. Egy döbbenet, amit mond Jézus – mert hiszen ezek a tanítványok, akik látták a hitet működésben tőle, és éjjel-nappal vele vannak és szolgálnak és fel vannak kenve gyógyításra, azt mondja nekik Jézus –, hogy a hitetlenségetek miatt nem tudtátok kiűzni!

De ezt mégis Jézus mondja, úgyhogy el kell fogadni, hogy ez egy hitetlenség paraméter volt, ami miatt az a démon nem engedelmeskedett. Mert ha hittel tudtak volna szólni, akkor az a démon ugyanúgy felkelt volna, mint az összes többi előtte.

Hitetlenségbe úgy estek bele, hogy jobban ránéztek a tünetekre, erre a szörnyű holdkórosra, hogy mit csinált, hová vetette magát, hogy habzott a szája, milyen görcsökben volt, erre tekintetek és *elvesztették* a hitüket. Ez így van mindenkivel, aki a *látásra tekint*, ahogy Péter is a hullámokat tekintette, abban a pillanatban elkezdett süllyedni.

Lehet a *hitünk* akármekkora hatalmas, egy szempillantás alatt alább mehet, hogyha engedjük. A hitünk felett *uralkodnunk* kell. Jézus azt mondja, hogy a ti hitetlenségetek miatt, és ekkor hozza elő újra ezt a hitalapelve: mert bizony mondom néktek, ha akkora hitetek volna, mint ez a mustármag... Újra itt van!

Tanítványok, a ti hitetek olyan, mint egy *mag*, mondja Jézus. Ha azt mondanátok ennek a hegynek, menj innen amoda, útban vagy nekem – minden, ami utunkban van, ami *akadályozza*, hogy bejussunk a végcélba, idetartozik –, távozz innen az életemből, menj innen arrébb, nem itt van a helyed, s ha ezt egy kis mustármagnyi *hittel mondjuk*, ahogy Jézus, elméne, vagyis *engedelmeskedne*!

Bátorít minket Jézus, nyugodtan *szólj* a problémához, az meg fog mozdulni, elmegy onnan, és így folytatja: *semmi sem volna lehetetlen néktek*. Na, tudsz-e ennek örülni? Azt mondja Jézus, a *hited* által *minden* lehetséges neked, beveheted az egész világot. Minden, minden lehetséges neked, mert azt mondja, hogy semmi sem volna lehetetlen néktek.

Nincs lehetetlen egy keresztény számára, aki felülről megszületik és a természetfölötti *hitet befogadja* a szellemébe, mint egy magot, és elkezd *használni* és elkezd ültetni és elkezd mondani.

És ahogy mondja, *hallja*, és *növekszik* a hite, és miközben növekszik a hite, *nagyobb erővel* mondja az Igét. S újra parancsol annak a hegynek és újra parancsol és ragaszkodik hozzá, a szívében nem kételkedik, hanem hiszi azt, hogy amit mond, megtörténik. Annak engedelmeskedni fog az a hegy.

Erre a *természetfölötti életre* hívott el minket Jézus. Ez dicsőíti meg Őt, ha ebben járunk. Nem kell nagyban kezdeni, *kezd kicsiben* a hitedet működtetni! A mindennapi életben beszélhetsz dolgokhoz, amik utadban vannak, illetve beszélíthatsz dolgokat az életedbe. Mert hogyha a hegyek engedelmeskednek a hitedre, akkor olyan dolgok is kell, hogy *engedelmeskedjenek*, amiket most még nem látsz, de szeretnél, hogy ott legyenek.

Azok ugyanúgy engedelmeskedni fognak, azokat beszélíthatod az életedbe, ugyanazzal a hittel mozgathatod. Ugyanis Isten Igéje olyan, mint a *romolhatatlan mag*. Ugye, Jézus mondta, hogy ha akkora hitetek volna, mint a mustármag! Hát tudd meg, hogy az Igére úgy hivatkozik a levelekben, hogy Isten Igéje a romolhatatlan mag. Vagyis Isten Igéjét, mint romolhatatlan magot, ami hordozza Isten királyságának a DNS rendszerét, a *teljes királyságot* hordozza magában a mag.

Elkezdéd elvetni a *szívedbe*, bele a földbe, a legjobb földbe! A te szíved a *legjobb föld*. Mindig monddad magadnak, hogy ez a legjobb föld, mert ebben nem terem sem gaz, sem kóró, sem e világnak a kívánsága nincs benne, ez csak az Úré. Ez a föld, ide bevettem a magot és az százszorosát fog teremni!

Bátorítsd magad, vesd be Istenek ezt a gyönyörű, romolhatatlan magját. Ez az Ő DNS-ét hordozza, vagyis meg fogja teremni azt, amire Isten elküldte. Meg fogja teremni. A magnak hatalma van a föld felett. Így Isten Igéjének a *felhajtó erejével* fogsz tudni élni az életedben, és felépítheted azt.

Azt mondja az Úr neked, hogy bátran szöld az Igét, mert én adtam az én beszédemet a te szádba és kezem árnyékával fedeztelek be.

ÉSAIÁS 51,16.

16. És adtam beszédemet a te szádba, és kezem árnyékával fedeztelek be, hogy újonnan plántáljam az egeket, és megalapítsam a földet, és ezt mondom Sionnak: Én népem vagy te.

Vagyis miközben szólsz az Igét, *oltalmat* is hoz az életedre, ha bátran és *meggyőződéssel* szólsz. Ő adta az Igéjét a te szádba, s az egy oltalmat fog hozni neked. A keze árnyéka alatt leszel, az Ő szárnyainak az *oltalma* alatt leszel. Nem fog tudni az ellenség kikérni onnan, mert oltalom alatt vagy az Ige által.

Egyetlenegy mag hordozza az egész *királyságát*, bármelyiket választod, benne van Isten *teljessége* és ott kezd el, ahol a legnagyobb szükséged van rá! Legyél hűséges és ne add fel és szorgalmasan gyakorold ezt! Ide tartozik ez a rész még, Ésaías könyvében az 55-ik fejezetben, hogy mit mond Isten az Ő Igéjéről. Bátran *megbízhat*sz az Ő Igéjében.

ÉSAIÁS 55,10–11.

10. Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

11. Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és gyümölcsöt terem ott, ahová küldöttem.

Mert amint leszáll az eső és a hó az égből. Ugye, ez olyan csapadék, amire várunk, hogy leszáll az eső, miután bevetettük a magot, az *növekedést* fog adni. A tavaszi esőket várjuk, mert nagyon kell a földeknek. Várjuk télen a havat, hogy az betakarja az őszi vetést, hogy az is legyen egy olyan takaró, amire szüksége van a magnak, hogy ki ne fagyjon, s ahogy olvad, nedvességet hoz.

Képzeld el, Istennek még ebben is benne van a kegyelme, ha egyszerre engedné le azt a csapadékot, amire szükség van egy évben, akkor minden növényzetet tönkre tenne. De szépen, folyamatosan csöpögteti, a maga idejében hozza, az Ő *időztetésében* hozza. Minden egyes esőcseppben benne van Isten *kegyelme*.

Nem egyszerre bocsátja ránk nagy jégtömbök formájában, vagy zuhatagok formájában, mert alatta állva minden elpusztulna, Csepegteti, a maga idejében hozza, a saját formájában hozza. Télen hó formájában, nyáron harmatként hozza, csendes esőként hozza. Istennek a *jósága* benne van az egész természetben.

És itt mondja, hogy leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér. Ugye, nem megy úgy vissza, hogy *el ne végezze*, amiért Isten küldte, nem tér oda vissza. Hanem megöntözi a földet és termővé, gyümölcsözővé teszi azt. Termő életre sarkallja a földet, és azt a magot, ami benne van. Így lesz az én Igém is, azt mondja.

Így lesz az én *Igém*, amely számból kimegy. Isten Igéje, amit Ő szólt, *garantálja* Isten, hogy nem tér hozzá üresen. Bízhat sz benne, ha te beépíted a szívedbe, ha te szólsz azt, ha azt a magot te befogadod, akkor az a mag *meghasad* a szívedben és elkezd *növekedni*. Elkezd előhozni azt, amire Isten küldte, amire teremtette.

Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, mondja Isten. Bízhat sz bennem, az az *Ige elvégzi*, amire én küldtem, megcselekszi, amit akarok. Látod,

hogyan van beoltva Isten Igéje? Be van oltva *Isten DNS-ével*, az Ige be van oltva Isten Szellemével és erejével. Az én beszédeim szellem és élet. Hordozza Istennek az *életét*, hordozza Istennek a *Szellemét* az az Ige.

Ha te *befogadod* a szellemedbe, akkor a Szent Szellem és a te szellemed *közösen* munkálják azt. Elkezdik munkálni azt, még ha te nem is látod most, de *munkában* van az a hit. Ki van küldve és megcselekszi, amit akarok és *gyümölcsöt terem* az életed felett. Gyümölcsöt terem ott, ahova én küldöttem, mondja Isten és az Igéjét pedig kibocsátotta a földre.

Ugye mondja, hogy *kibocsátotta* az Ő Igéjét és meggyógyította őket. Elküldte az Ő Igéjét és megszabadította őket. Elküldte az Ő Igéjét, és örök élettel ruházta fel őket. Mindent az Ő Igéjén keresztül végez az Úr, legyél hűséges az Ő Igéjéhez, sőt már az ószövetségben jelöli, hogy ez szövetség lesz.

ÉSAIÁS 59,21.

21. És én övelük ily szövetséget szerzek, szól az Úr: Szellemem, amely rajtad nyugoszik, és Igém, amelyeket szádba adtam, el nem távoznak szádból, és magodnak szájából, és magod magvának szájából, így szól az Úr, mostantól mindörökké!

Én övelük egy szövetséget kötök. Döbbenetes, ahogy ezt közli. Szól az Úr: Szellemem, amely rajtad megnyugszik és beszédeim, amiket adtam. Képzeld el, már ott szólja az Úr ezt a *szövetséget*. Szellemem, amely rajtad nyugszik és a beszédeim, az Igém, amelyeket szádba adtam, így folytatja az Úr.

A szövetség az, hogy el nem távoznak a te szádból és a te magodnak szájából és a te magod magvának szájából, ez az én szövetségem. Légy *hűséges* az én Igémhez, el ne távozzon a te szádból, *hordozd* a szádban és a szívedben! A szívedben és a szádban, és *megtermi*, amire én elhívtam. Tudsz-e ezért hálákat adni Istennek? Az Ige hűséges. Pál apostol imádkozza, és ez a záró gondolatunk most.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,32.

32. És most, atyámfiai, ajánllak titeket az Istennek és az Ő kegyelmessége Igéjének, aki felépíthet és adhat néktek örökséget minden megszenteltek között.

Ajánllak titeket az Istennek és az Ő kegyelmessége Igéjének! Képzeljétek el, így imádkozik. Az *Igének ajánlja* őket. Az efézusi tanítványoktól búcsúzik, akiknek az orcáját többé nem látja. Ott sírnak, és azt mondja, ajánllak titeket Istennek és az Ő kegyelmessége Igéjének. Az Igének ajánlja őket, mert az Ige él, az Ige élő és ható, és elvégzi, ezért bátran ajánllak benneteket az Isten Igéjének.

Azt írja, aki felépíthet és adhat néktek *örökséget*. Az Ige annyira él, hogy képes *fölépíteni* minket, épül a szívünkben és egy örökséget ad nekünk minden megszenteltek között. Vagyis az *Ige által* lesz örökséged Mózes asztalánál, lesz örökséged Illéssel, lesz örökséged Dáviddal, lesz örökséged az újszövetségi apostolokkal. Az Ige visz be abba az örökségbe. Az Ige tudja megadni neked ezt az örökséget egyedül és nincs máshol ez a kegyelem.

Sokszor jönnek az imakérések hozzám és mondják, hogy imádkozzam ezért vagy azért és megteszem, hogy imádkozom, de amire a Szent Szellem sarkall engem mostanában, hogy *ajánljam* azt a helyzetet oda *egy Igének*.

Kérlek Tőle egy Rhemát arra a helyzetre, hogy az az Ige kezdjen el uralkodni felette, vegyen hatalmat a helyzet felett azzal az Igével és *ajánljam* azt oda annak az *Igének*, mert az él és az megcselekszi azt. Az az Ige elkezd *cselekedni* az én hitem által, az illető hite által.

Az Igét *vonjam be* mindenbe, hadd tudjon cselekedni az az Ige az életünkben. Az Ige békességet fog hozni helyzetekre, az Ige megnyugvást fog hozni, az Ige *gyümölcsöt* fog teremni. Az Ige be van *oltva*, hogy megteremje arra a helyzetre, amire Isten elküldte.

Úgyhogy légy hű az Igéhez és szeresd az Igét, és mindenek felett valónak tekintsd az életedben, hiszen minden neve fölött *felmagasztalta* az Ő Igéjét! Ugye ezt írja? A Jézus hatalmas Neve fölött fel van magasztalva az Ő Igéje. Az annyira él, hogy megcselekszi, amire Isten elküldte.

Nagyon fontos, hogy legyél olyan közösségben a Szent Szellemmel, hogy vegyél tőle *Rhemát* és a Rhemában pedig legyen ott az Úrnak az a gyönyörűsége, hogy alig várja, hogy ki legyen *rendelve* az Ő Igéje arra a helyzetre, és megcselekedhesse. Legyen bizodalmad az Igében, *éljen* az Ige az életedben.

Ne csak úgy tekints rá, hogy jó vastag könyv, mi minden meg van itt írva – és nincs vele közösséged. Sokan mondják, hogy ismerem ezt a könyvet és legyintenek. Szoktam gondolni, hogy igen ám, csak a szerzőjét nem ismered, mert ha a *szerzőjét* is ismernéd, akkor nem hagyna ilyen közömbösen, ami benne van.

Ha tudnád, hogy a szerzője mennyire akar lüktetni az életed felett, mennyire meg akarja cselekedni az Igéjét, és azt, hogy tud együtt működni veled az Igéjén keresztül! Ismered-e a szerzőjét? Minden szava igazság, és a hitét adta neked, hogy a hiteddel együtt munkálva végrehajtsd az Ő akaratát az életedben.

Mondd: *a gyógyulás az enyém, Isten minden akarata valóság az életemben az Ő Igéjén keresztül, ami élő és ható az életemben, és a legfelsőbb hatalom az életemben!* Övé legyen minden dicsőség örökkön-örökké! Ámen. Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.